

Trung tâm Khuyến nông quốc gia trân trọng giới thiệu

Bức thư của một cư dân nông thôn
**GỬI NHỮNG NGƯỜI THAM GIA
CHƯƠNG TRÌNH NÔNG THÔN MỚI VÀ GIẢM NGHÈO BỀN VỮNG**

Kính gửi những người đang ngày đêm gắn bó với nông thôn
- nơi neo giữ ký ức của dân tộc,

Hôm nay, ngồi bên hiên nhà nhìn giàn bầu rủ xuống lấp lánh giọt sương, tôi
muốn viết đôi dòng. Không phải để trách móc, cũng chẳng phải để ca tụng.
Tôi chỉ muốn chia sẻ nỗi lòng của một cư dân đang sống ở làng quê, nơi bao
đời ông bà để lại.

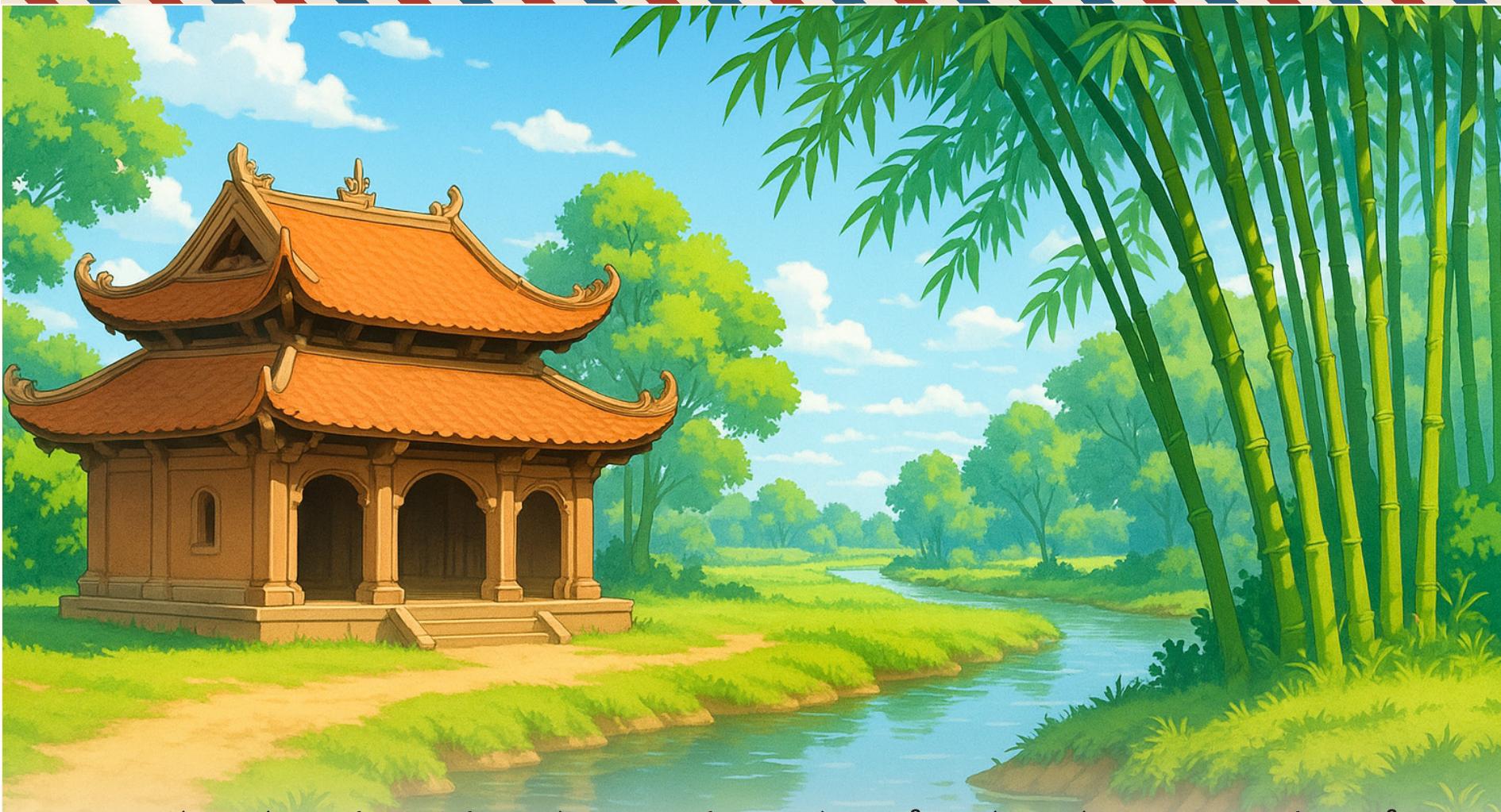

Nông thôn trong ký ức tôi không chỉ là những con đường đất, những hàng tre, những buổi chợ quê. Nó là cả một kho tàng ký ức tập thể, là nơi tiếng gà gáy sáng hoà cùng tiếng mõ chùa, nơi trẻ con tắm mưa, nơi mẹ nhóm bếp, nơi cha trở về với mùi mồ hôi lẫn hương rạ mới gặt. Những ký ức ấy nuôi lớn một tâm hồn, một nhân cách, một hồn dân tộc.

Tôi hiểu chương trình xây dựng nông thôn mới và giảm nghèo bền vững là chủ trương lớn. Nhưng xin đừng để làng quê mình chỉ còn lại những con đường bê tông thẳng tắp, những cổng chào na ná giống nhau, những ngôi nhà xây na ná phố thị. Tôi sợ lầm cái cảm giác quê tôi đang mặc một chiếc áo may sẵn, chật chội, làm mất đi hồn vía.

Xin đừng làm nông thôn mới như một “dự án phải hoàn thành”, như một “chỉ tiêu phải đạt được”. Hãy làm với trái tim, như bốn phận, như cách ta gìn giữ một di sản. Nông thôn không chỉ là nơi sản xuất ra hạt gạo, mà là nơi chắt lọc nên giá trị tinh thần của dân tộc. Mỗi mái đình, mỗi khúc sông, mỗi bờ rào, mỗi lũy tre đều có tiếng nói riêng. Xin đừng làm chúng câm lặng đi.

Xin cũng đừng xem nông thôn là “vùng trũng”, chỉ để nhận sự hỗ trợ từ trên xuống. Nông thôn là nơi chất đầy những giá trị, là kho báu văn hóa và tri thức bản địa, là mảnh đất màu mỡ cho đổi mới sáng tạo nếu biết khơi dậy. Xin đừng xem cư dân nông thôn chỉ là những người thụ hưởng, mà hãy nhìn chúng tôi như những người có thể tham gia làm hồi sinh những giá trị, nếu được kích hoạt, được trao quyền, được tiếp sức niềm tin.

Tôi mơ một ngày làng quê được chỉnh trang nhưng vẫn giữ được mùi rơm rạ, tiếng sáo diều, câu hò đối đáp. Tôi mơ những lớp học ở Trung tâm học tập cộng đồng dạy con cháu mình vừa biết sử dụng điện thoại thông minh, vừa biết gìn giữ lễ nghĩa, biết “khoanh tay chào người lớn” như ngày xưa. Tôi mơ những con đường nông thôn mới có cây xanh hai bên, có hoa dại nở, để mỗi mùa đi qua còn có sắc màu.

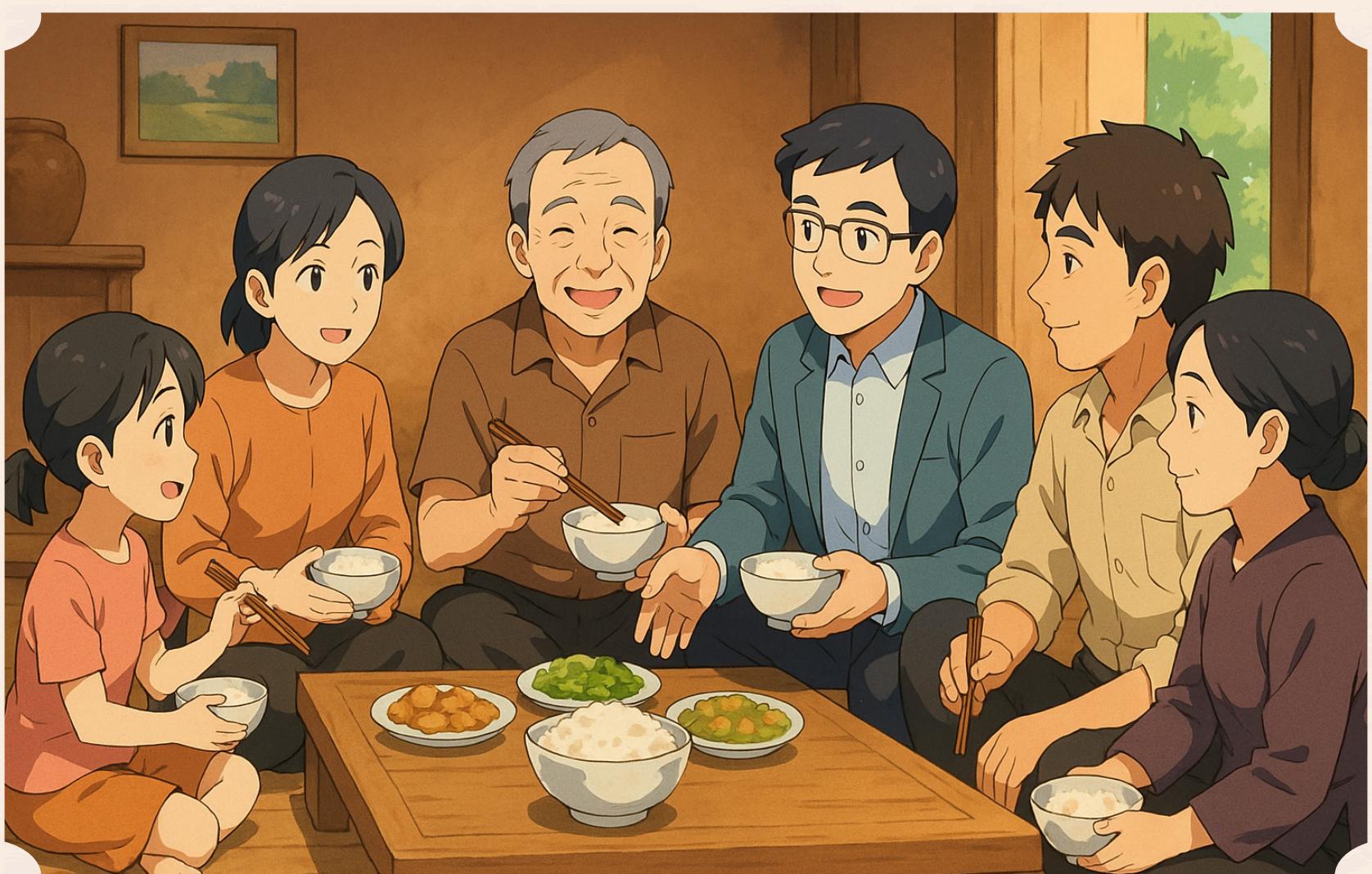

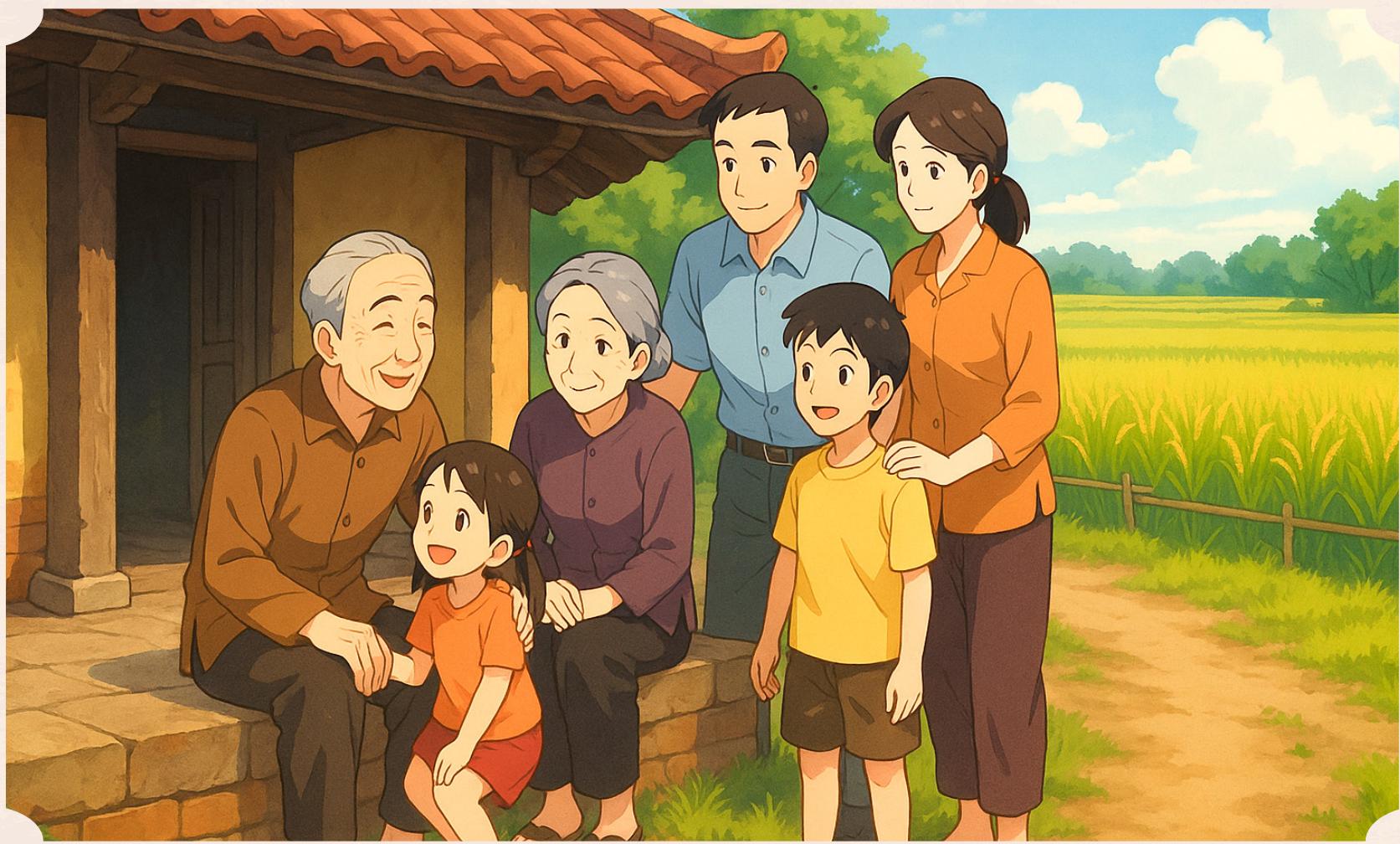
Gửi cán bộ xã - những người gần dân nhất: Xin hãy đừng chỉ chăm chăm hoàn thành hồ sơ, báo cáo. Hãy trở thành “nhạc trưởng” của làng quê. Hãy khơi dậy sức mạnh cộng đồng, để bà con cùng nhau góp trí, góp công, góp cửa. Hãy tìm đến cán bộ khuyến nông, để những giống cây, giống con tốt nhất, những quy trình sản xuất sạch, bền vững được mang về cho từng hộ. Hãy kết nối với doanh nghiệp, hợp tác xã, để đầu ra nông sản ổn định, để bà con bớt lo “được mùa mất giá”.

Cán bộ xã chính là cầu nối đưa tri thức về làng quê. Khi các anh chị ngồi cùng dân để bàn chuyện sản xuất, bàn chuyện sinh kế, chính là lúc gieo niềm tin. Khi các anh chị dẫn thanh niên đi thăm mô hình mới, chính là lúc khơi gợi khát vọng. Khi các anh chị biết chia sẻ, biết lắng nghe, bà con sẽ coi chính quyền không chỉ là “cơ quan” mà là “người nhà”.

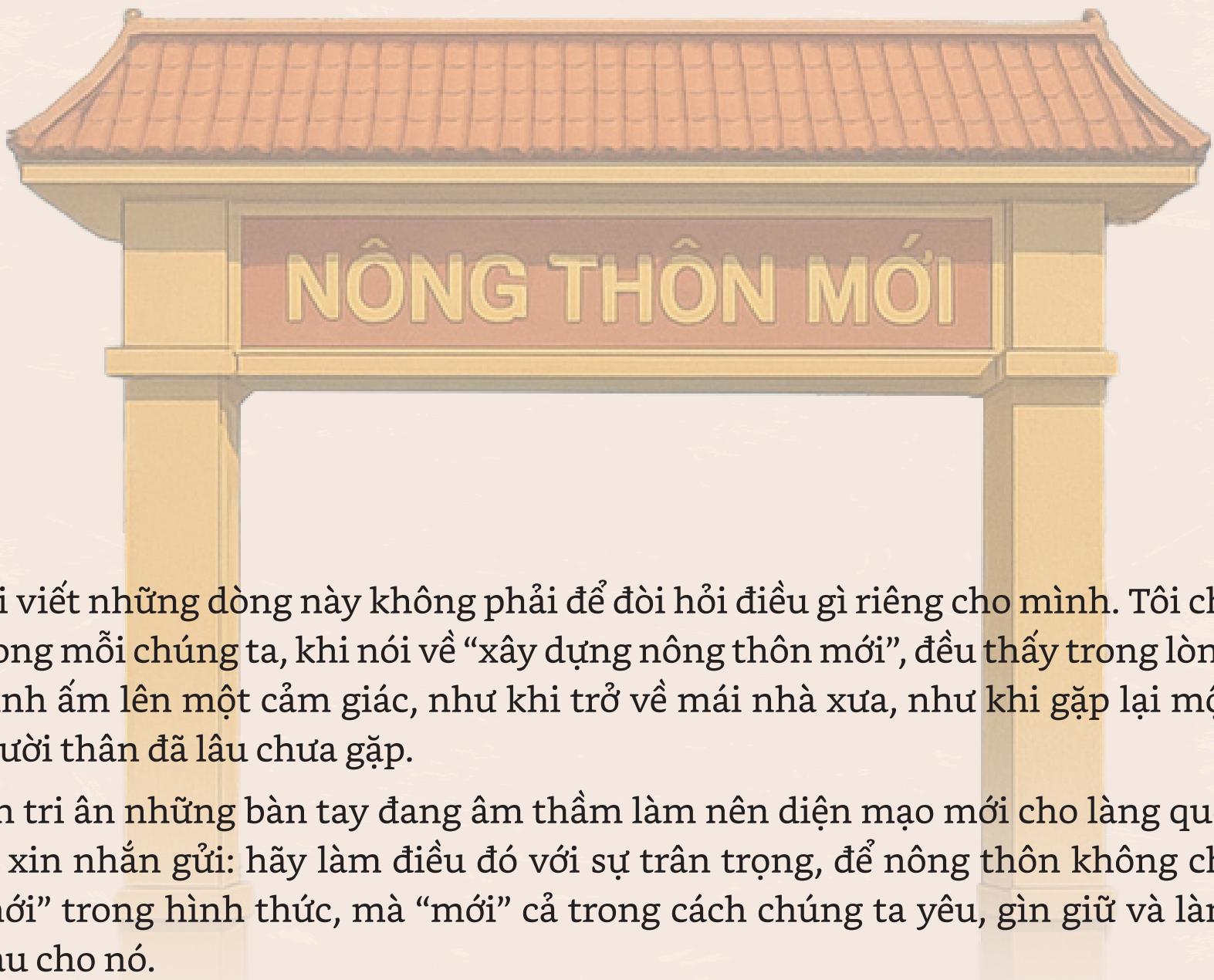

Và gửi đến các chuyên gia, các nhà quản lý từ trên về: Xin hãy cùng chúng tôi bước ra cánh đồng, đi giữa những thửa lúa đang trổ đòng, hít mùi đất sau cơn mưa. Xin hãy ăn một bữa cơm cùng nông dân, nghe tiếng đũa chạm vào chén, nghe câu chuyện mùa màng xen tiếng cười lẫn tiếng thở dài. Xin hãy nói với chúng tôi bằng ngôn ngữ của nông dân - thứ ngôn ngữ mộc mạc, dễ hiểu, thấm vào lòng hơn cả những con số, báo cáo. Vì chỉ khi cùng nhìn, cùng nghe, cùng cảm nhận, chúng ta mới cùng nhau đi đến tận gốc rễ của vấn đề.

Nông thôn mới không chỉ là một mục tiêu, mà là một lời hẹn với tiền nhân, rằng chúng ta không phụ công những người đi trước đã đổ mồ hôi, xương máu để giữ gìn mảnh đất này. Đó cũng là một lời nhắm với tương lai, rằng mai này con cháu chúng ta vẫn còn một chốn để về, để nhớ, để thương.

Xin các anh chị, khi đặt bút ký một quyết định, khi cầm bản vẽ quy hoạch, hãy nghĩ đến tiếng gà gáy sáng mai, đến bóng dáng người mẹ còng lưng trên ruộng, đến đám cưới làng bùng tiếng trống, đến tiếng khóc trẻ thơ đêm trăng. Hãy để nông thôn mới là nơi dung hòa giữa truyền thống và hiện đại, giữa tiện nghi và hồn cốt, giữa phát triển và gìn giữ.

Tôi viết những dòng này không phải để đòi hỏi điều gì riêng cho mình. Tôi chỉ mong mỗi chúng ta, khi nói về “xây dựng nông thôn mới”, đều thấy trong lòng mình ấm lên một cảm giác, như khi trở về mái nhà xưa, như khi gặp lại một người thân đã lâu chưa gặp.

Xin tri ân những bàn tay đang âm thầm làm nên diện mạo mới cho làng quê. Và xin nhắn gửi: hãy làm điều đó với sự trân trọng, để nông thôn không chỉ “mới” trong hình thức, mà “mới” cả trong cách chúng ta yêu, gìn giữ và làm giàu cho nó.

Thân kính,

(Một cư dân nông thôn)